

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 25Co/318/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4611210639
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 02. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ingrid Doležajová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2013:4611210639.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ingrid Doležajovej a členov senátu JUDr. Dušana Harbutu a JUDr. Adriany Kálmánovej, PhD., v právnej veci navrhovateľa: CETELEM SLOVENSKO a.s., so sídlom Bratislava, Panenská 7, IČO: 35 787 783, zastúpený Advokátskou kanceláriou JUDr. Marek Czompoly s.r.o., so sídlom Bratislava, Ventúrska 16, proti odporkyni: I. D., nar. XX. XX. XXXX, bytom T., K. XXX/X, o zaplatenie 7.776,38 eura s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Topoľčany zo dňa 10. 09. 2012 č.k. 5C/136/2012-180, takto

r o z h o d o l :

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej zamietajúcej časti a v časti náhrady trov konania p o t v r d z u j e.

Odporkyni nepriznáva náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa uložil odporkyni povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 5.230,36 eura s 9 % ročným úrokom z omeškania od 01. 07. 2010 do zaplatenia, ako i náhradu trov konania vo výške 501,88 eura na účet jeho právneho zástupcu a to všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšku návrh navrhovateľa zamietol.

V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že dňa 19. 12. 2000 účastníci konania uzatvorili zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru na odfinancovanie hifi veži za predajnú cenu 8.490,-Sk, pri mesačnej splátke 849,-Sk, počnúc dňom 15. 01. 2001. Na základe písomnej žiadosti obsiahnutej v časti C zmluvy uzavrel navrhovateľ s odporkyňou i úverovú zmluvu, vydal jej úverovú kartu a poskytol úverový rámec vo výške 20.000,-Sk (663,88 eura) s tým, že odporkyňa sa zaviazala čerpaný úver a príslušné úroky splácať v mesačných splátkach vo výške 5 % z poskytnutého úverového rámca. Pre nesplácanie dohodnutých splátok odporkyňou navrhovateľ dňa 21. 05. 2010 odstúpil od tejto úverovej zmluvy, ktoré nadobudlo účinnosť dňa 31. 07. 2010. K tomuto dňu poskytol navrhovateľ odporkyni celkovo sumu 5.052,71 eura, pričom odporkyňa mu uhradila sumu 6.657,69 eura. Ďalej uviedol, že účastníci uzavreli zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru i dňa 22. 10. 2008, na základe ktorej poskytol navrhovateľ odporkyni úver vo výške 6.638,78 eura, od ktorej následne navrhovateľ pre neplnenie dohodnutých splátok odporkyňou odstúpil dňa 07. 05. 2010, s dňom účinnosti 30. 06. 2010. Týmto dňom sa stal dlh splatným v celom rozsahu, pričom k uvedenému dňu boli odporkyni poskytnuté navrhovateľom peňažné prostriedky v sume 6.638 eura a prijaté splátky v sume 1.408,42 eura. Poukázal na ust. § 23a ods. 1, 2 zák. č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení zák. č. 616/2004 Z.z., obe zmluvy uzatvorené účastníkmi konania označil ako spotrebiteľské zmluvy a aplikoval na ne ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, ako i Smernicu Rady č. 93/13/EHS z 05. 04. 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, pričom zdôraznil, že podľa § 879f ods. 3,4 OZ v znení účinnom od 01. 04. 2004 spotrebiteľské zmluvy uzatvorené pred týmto dňom sa musia dať do súladu

s ust. § 53 a § 54 tohto zákona do 3 mesiacov odo dňa nadobudnutia jeho účinnosti, inak sú neplatné. Dospel k záveru, že ust. čl. IV.-4.-2. a III.-6.-1. Všeobecných podmienok navrhovateľa pre poskytnutie spotrebiteľského úveru, ktoré zachovávajú právo na úroky, právo zo zmluvnej pokuty, ako aj ostatného príslušenstva aj napriek zrušeniu zmluvnej pokuty aj ostatného príslušenstva s účinkami od vzniku zmluvy, odstúpením od spotrebiteľskej zmluvy zhoršujú postavenie spotrebiteľa, pretože ho zaväzujú nad rámec povinností vzniknutých podľa Občianskeho zákonníka v dôsledku odstúpenia od zmluvy. V tejto súvislosti poukázal na ust. § 48 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého sa zmluva zrušuje s účinkami od začiatku, čím zanikajú práva a povinnosti zo zmluvy a momentom takéhoto odstúpenia vznikajú práva a povinnosti z porušenia práva. Akékoľvek rozšírenie záväzkov spotrebiteľa popri reštitučnej povinnosti po zániku zmluvy s účinkami ex tunc postavenie spotrebiteľa zhoršuje, čím dôsledky odstúpenia od zmluvy podľa sporom dotknutých úverových zmlúv sú nevýhodnejšie ako dôsledky odstúpenia podľa úpravy v Občianskom zákonníku. Za významné v tomto smere považoval i princíp právnej istoty a dôvery v objektívne právo, v súlade s ktorými spotrebiteľia môžu právom očakávať, že zmluvné podmienky koncipované v rámci štandardnej typovej zmluvy ich nezaväzujú, pokiaľ sú nevýhodnejšie oproti právnej úprave podľa Občianskeho zákonníka. Ide tu teda o akúsi jednostrannú kogentnosť ustanovení Občianskeho zákonníka v záujme vyššie ochrany pri štandardných typových zmluvách, keď nemožno prehliadnuť, že je to dodávateľ, ktorý naformuloval štandardnú typovú zmluvu a dobrovoľne sa rozhodol využiť ustanovenie zmluvy o odstúpení, aj keď existujú iné inštitúty súkromného práva, ktoré zmluvu komplexne nerušia s účinkami od momentu jej uzavretia, ako napr. výpoveď. Uzavrel preto, že pokiaľ navrhovateľ poskytol odporkyni úvery na základe označených úverových zmlúv o poskytnutí spotrebiteľského úveru, má právo po odstúpení od týchto zmlúv na vrátenie bezdôvodného obohatenia zo zrušenej zmluvy podľa § 451 ods. 1, 2 a § 456 Občianskeho zákonníka, keďže odporkyni plnil bez právneho dôvodu. Návrh navrhovateľa preto považoval za dôvodný len čiastočne, keď na základe výsledkov vykonaného dokazovania bolo preukázané, že v prípade revolvingového úveru odporkyňa plnila navrhovateľovi viac, ako jej bolo ním poskytnuté plnenie, pretože z tohto titulu navrhovateľ odfinancoval odporkyni peňažné prostriedky spolu vo výške 5.052,71 eura a od odporkyne v splátkach prijal celkovo sumu 6.657,69 eura. V tejto časti preto považoval návrh navrhovateľa za nedôvodný. V prípade zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru zo dňa 22. 10. 2008 zistil, že navrhovateľ poskytol odporkyni celkovo sumu 6.638 eur a od odporkyne prijal splátky v úhrnej sume 1.408,42 eura. Z titulu vydania bezdôvodného obohatenia po zrušení zmluvy takto vznikla odporkyni povinnosť vrátiť navrhovateľovi sumu 5.230,36 eura spolu s 9 % úrokom z omeškania od 01. 07. 2010 do zaplatenia v súlade s ust. § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka. Vo zvyšnej časti návrh navrhovateľa ako nedôvodný zamietol. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 142 ods. 2 OSP a navrhovateľovi, ktorý mal v konaní prevažný úspech, priznal náhradu trov konania v celkovej výške 501,88 eura. Celkovo trovy konania navrhovateľa činili 1.476,14 eura a pozostávali zo zaplateného súdneho poplatku v sume 466,50 eura a trov právneho zastúpenia vo výške 1.009,64 eura za 3 úkony právnej služby po 237,34 eura, 2x režijný paušál po 7,41 eura, 1x režijný paušál po 7,63 eura, z náhrady cestovného na pojednávanie dňa 20. 08. 2012 vo výške 13,80 eura, náhrady za stratu času vo výške 114,48 eura a sumy 146,89 eura ako 20 % dane z pridanej hodnoty. Úspešnosť navrhovateľa v konaní predstavovala 67 %, odporkyne 33 %, z čoho čistý úspech navrhovateľa v konaní bol 34 %, čomu z trov konania navrhovateľa potom zodpovedá suma 501,88 eura.

Tento rozsudok včas podaným odvolaním napadol navrhovateľ v jeho zamietajúcej časti a v časti náhrady trov konania, domáhajúc sa ním jeho zrušenia a vrátenia veci súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Mal za to, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a vec nesprávne právne posúdil. Poukázal na to, že uplatneného nároku sa domáhal titulom neuhradených záväzkov odporkyňou z uzavretej zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru zo dňa 19. 12. 2000 a zo dňa 22. 10. 2008, keďže odporkyňa svoj záväzok splácať poskytnuté úvery riadne a včas neplnila napriek zmluvne dohodnutým splátkam. Poukazujúc na označené body Všeobecných úverových podmienok nachádzajúcich sa na zadnej strane úverových zmlúv a tvoriacich ich neoddeliteľnú súčasť, ako i na ust. § 344 a § 506 Obchodného zákonníka argumentoval, že odstúpením od úverovej zmluvy z dôvodu nesplnenia zmluvných splátok úveru odporkyňou nedošlo k zrušeniu úverovej zmluvy od počiatku, ani k zániku všetkých práv a povinností z úverových zmlúv, a preto aj po odstúpení od nich bol oprávnený požadovať od odporkyne splatenie dlžnej sumy, vrátane príslušenstva. Podľa jeho názoru neobstojí úvaha o prípadnej prednosti právneho režimu odstúpenia podľa ust. § 48 ods. 1, 2 OZ pred režimom odstúpenia podľa Obchodného zákonníka z dôvodu, že je to pre spotrebiteľa výhodnejšie, keďže obe úpravy umožňujú zmluvným stranám dohodnúť

účinky odstúpenia od zmluvy odchylné od zákonnej úpravy a sú teda v tomto smere rovnocenné. Záver súdu prvého stupňa, že úverová zmluva sa na základe odstúpenia zrušila od počiatku, označil za nesprávny, rovnako tak, ako posudzovanie odstúpenia od úverovej zmluvy podľa ustanovení Občianskeho zákonníka. Navyše poukázal na to, že i v prípade posúdenia odstúpenia od úverovej zmluvy podľa § 48 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka nemohlo dôjsť k zániku všetkých práv a povinností z úverovej zmluvy, keďže podľa § 48 ods. 2 OZ odstúpením od zmluvy sa zmluva od začiatku zrušuje, len ak nie je právnym predpisom ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté inak, pričom v danom prípade inak dohodnuté účastníkmi konania bolo. Taktiež vyjadril názor, že je potrebné prihliadnuť i na ust. § 407 ods. 3 Obchodného zákonníka podľa ktorého, ak dlžník plní čiastočne svoje záväzky, má toto plnenie účinky uznania dlhu, ak možno usudzovať na to, že plnením dlžník uznáva aj zvyšok záväzku. Záverom poznamenal, že odporkyňa sa uzavretými zmluvami o úvere riadila, plnila z nich vyplývajúce záväzky, v konaní nenamietala uplatnené nároky, tieto nerozporovala a ani nespochybnila, a preto rozhodnutie súdu je výrazne v prospech odporkyne a nemá oporu vo vykonanom dokazovaní.

Odporkyňa sa k podanému odvolaniu písomne nevyjadrila.

Odvolačný súd viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 OSP) prejednal odvolanie navrhovateľa bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 OSP s verejným vyhlásením rozhodnutia pri splnení si povinnosti upravenej v ust. § 156 ods. 3 OSP, a po prejednaní veci došiel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné.

Predmetom tohto konania je návrh navrhovateľa, ktorým sa voči odporkyni domáhal zaplata sumy 7.776,38 eura s 9 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 1.947,20 eura od 01. 08. 2010 do 24. 08. 2010, zo sumy 1.904,60 eura od 25. 08. 2010 do 01. 10. 2010, zo sumy 1.804,60 eura od 02. 10. 2010 do 14. 12. 2010, zo sumy 1.704,60 eura od 15. 12. 2010 do 25. 01. 2011, zo sumy 1.604,60 eura od 26. 01. 2011 do 21. 03. 2011, zo sumy 1.504,60 eura od 22. 03. 2011 do 26. 05. 2011, zo sumy 1.404,60 eura od 07. 05. 2011 do 29. 07. 2011, zo sumy 1.354,60 eura od 30. 07. 2011 do zaplata a zo sumy 6.370,21 eura od 01. 07. 2010 do zaplata, a to všetko do 3 dní z titulu poskytnutého úveru na základe zmlúv o poskytnutí spotrebiteľského úveru, uzatvorených účastníkmi konania dňa 19. 12. 2000 a dňa 22. 10. 2008. Preskúmaným rozsudkom súd prvého stupňa návrhu navrhovateľa vyhovel len v časti istiny 5.230,36 eura s 9 % úrokom z omeškania ročne od 01. 07. 2010 do zaplata a vo zvyšnej časti návrh navrhovateľa zamietol. Pre absenciu odvolania účastníkov konania v prisudzujúcej časti rozsudok súdu prvého stupňa nadobudol právoplatnosť a predmetom odvolacieho konania takto zostala len navrhovateľom odvolaním napadnutá jeho zamietajúca časť a na ňu nadväzujúci výrok o náhrade trov konania.

Podľa § 52 ods. 1 OZ spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti (§ 52 ods. 3 OZ).

Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti (§ 52 ods. 4 OZ).

V danej veci niet sporu o tom, že ide o spor zo spotrebiteľských zmlúv, čo nerozporoval ani navrhovateľ, ktoré účastníci konania uzatvorili dňa 19. 12. 2000 a dňa 22. 10. 2008 a z ktorých navrhovateľ vyvodzuje uplatnené nároky. Bolo preto dôvodné na tieto zmluvy aplikovať právne normy spotrebiteľského práva a to zák. č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa, zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, Smernicu Rady č. 93/13/EHS z 05. 04. 1993 v znení účinných v čase vzniku právnych vzťahov ako lex specialis a všeobecnú úpravu obsiahnutú v ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách tak, ako to správne učinil i súd prvého stupňa. Tento v potrebnom rozsahu

vykonal dokazovanie, na základe ktorého správne zistil skutkový stav veci, pričom odvolací súd sa s jeho rozhodnutím ako vecne správnym stotožnil.

S ohľadom na zásadnú námietku navrhovateľa uvádzanú v jeho odvolaní, že daný právny vzťah je potrebné posúdiť podľa príslušných ustanovení Obchodného zákonníka, odvolací súd uvádza, že s týmto navrhovateľom predkladaným názorom nemožno súhlasiť. Odvolací súd sa stotožňuje s právnym názorom vysloveným súdom prvého stupňa, že vzťah účastníkov konania je vzťahom občianskoprávnym. V tejto súvislosti poukazuje na zák. č. 568/2007 Z.z., ktorým sa mení a dopĺňa zák. č. 527/2002 Z.z. o dobrovoľných dražbách a o doplnení zák. SNR č. 323/1992 Zb. o notároch a notárskej činnosti v znení neskorších predpisov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, ktorým bolo novelizované ust. § 52 ods. 1 OZ a od účinnosti tohto zákona, t.j. od 01. 01. 2008 podľa § 52 ods. 1 OZ spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Keďže ust. § 879j zák. č. 568/2007 Z.z. výslovne uvádza, že ustanoveniami tohto zákona sa spravujú aj právne vzťahy vzniknuté pred 01. 01. 2008, treba posudzované zmluvy o spotrebiteľskom úvere považovať za zmluvy spotrebiteľské a vzťah aj napriek tomu, že všeobecné zmluvné podmienky navrhovateľa odkazujú na ust. § 497 a nasl. Obchodného zákonníka. V tomto smere je významné aj to, že aj na tlačive použitom navrhovateľom nazvanom ako Žiadosť/Zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úveru je uvedené, že tento je návrhom v zmysle § 43a Občianskeho zákonníka. Iba odkaz na ust. § 497 a nasl. Obchodného zákonníka uvedený vo všeobecných podmienkach, ktoré sú navyše písané drobným, voľným, okom takmer nečitateľným písmom, vzbudzujúcim dôvodné pochybnosti, či sa s nimi odporkyňa skutočne oboznámila a v nich aj relevantne zorientovala, nie je možné považovať za individuálnu dohodu zmluvných strán o použití príslušných noriem Obchodného zákonníka.

Z hľadiska skutkového stavu v súdnej veci bolo nepochybne preukázané, že účastníci konania dňa 19. 12. 200 uzatvorili Zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru. Na základe tejto navrhovateľ poskytol odporkyňi úver na nákup tovaru - hifi veža NSX-BL24 zn. AIWA, ktorého predajná cena bola 8.490,-Sk, pri priamej platbe 849,-Sk, výške úveru 7.641,-Sk a výške mesačnej splátky 849,-Sk, počnúc dňom 15. 01. 2001. Neoddeliteľnou súčasťou tejto úverovej zmluvy boli Všeobecné podmienky navrhovateľa pre poskytnutie spotrebiteľského úveru. Rovnako tak vychádzajúc z obsahu predmetnej úverovej zmluvy odporkyňa podľa predtlaču nachádzajúcej sa v časti C Žiadosti/Zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru označenej ako „Úverová karta“ zároveň požiadala, aby jej navrhovateľ poskytol úverový rámec vo výške 20.000,-Sk a vydal úverovú kartu, zobrala na vedomie, že jej žiadosť o vydanie úverovej karty bude posudzovaná na základe údajov uvedených v žiadosti o poskytnutie klasického spotrebiteľského úveru a zaviazala sa splácať čerpaný úver a príslušné úroky v pravidelných mesačných splátkach vo výške 5 % poskytnutého úverového rámca. Navrhovateľ v tomto konaní časť uplatneného nároku nevyvodzuje zo samotnej úverovej zmluvy, ale práve zo zmluvy o revolvingovom úvere, na základe ktorej vydal odporkyňi úverovú kartu a poskytol jej úverový rámec vo výške 20.000,-Sk (663,88 eura). Prioritne bolo preto potrebné posúdiť, či medzi účastníkmi konania došlo k uzatvoreniu platnej zmluvy o revolvingovom úvere, z titulu ktorej sa navrhovateľ domáha od odporkyňi plnenia vo výške 1.354,60 eura. Podľa názoru odvolacieho súdu pre absenciu individualizácie zmluvy o revolvingovom úvere v smere náležitostí, požadovaných Zákomom o spotrebiteľských úveroch a s tým súvisiacim nedostatkom písomnej formy predpísanej zákonom, k uzatvoreniu platnej zmluvy o revolvingovom úvere účastníkmi konania nedošlo. Podľa bodu IV.-1.-1. Všeobecných podmienok navrhovateľa, ktoré sú uvedené na rube Žiadosti/Zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru navrhovateľ v prípade prijatia návrhu zaradí klienta medzi žiadateľov o poskytnutie úverového rámca a vydanie úverovej karty a poskytnutie úverového rámca a vydanie úverovej karty oznámi klientovi písomne. Je teda zrejmé, že až odoslaním oznámenia o prijatí žiadosti o poskytnutí úverového rámca vzniká medzi účastníkmi konania zmluvný vzťah, a to zmluva o poskytnutí revolvingového spotrebiteľského úveru. V danom prípade tak v konaní nebolo preukázané, že došlo k prijatiu návrhu zmluvy navrhovateľom tak, ako to vyžaduje i ust. § 43c ods. 1 Občianskeho zákonníka a teda, že nedošlo k platnému uzatvoreniu zmluvy o revolvingovom úvere. Jej neplatnosť vyplýva i z ust. § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka podľa ktorého, ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov, je neplatný. Bez pochyby totiž ide o tzv. formulárovú zmluvu, pre ktorú je charakteristické, že jej obsah nie je výsledkom dohody zmluvných strán, ale tento bol vopred určený navrhovateľom v postavení dodávateľa bez toho, aby odporkyňa v postavení objednávateľky mala možnosť ju ovplyvniť. Posudzovaná zmluva svojim rozsahom, štruktúrou, ako i voľbou písma je štandardnou adhéznou zmluvou, pre ktorú je typický dlhý, neprehľadný text napísaný miniatúrnym, ťažko čitateľným písmom s odkazom na všeobecné podmienky pre poskytnutie spotrebiteľského úveru,

tvoriacu jej neoddeliteľnú súčasť v rozsahu 1 strany, obdobne napísané drobným písmom. S ohľadom k predostretému spôsobu vyhotovenia zmluvy a jej štylizácií je preto dôvodný záver, že odporkyňa v postavení priemerného spotrebiteľa ani nemohla vedieť, že spolu s úverovou zmluvou uzatvára i ďalší záväzkový vzťah s navrhovateľom a to zmluvu o revolvingovom úvere. V tomto smere je potrebné vychádzať i z toho, že určitosť písomného prejavu je objektívna kategória a prejav vôle by nemal vzbudzovať dôvodné pochybnosti ani medzi účastníkmi právneho vzťahu, ani u osôb nezúčastnených na ich zmluvnom vzťahu. S ohľadom na neplatnosť zmluvy o revolvingovom úvere potom poskytnutím sumy 5.189,95 eura navrhovateľom došlo u odporkyni k bezdôvodnému obohateniu, ktoré musí navrhovateľovi v zmysle § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka vydať. Odporkyňa však preukázateľne navrhovateľovi z tohto titulu zaplatila už obnos vo výške 6.657,69 eura, a preto správne súd prvého stupňa v tejto časti návrh navrhovateľa ako nedôvodný zamietol, keďže na strane odporkyne bezdôvodné obohatenie na úkor navrhovateľa z tohto právneho vzťahu nevzniklo.

Pokiaľ ide o zmluvu o spotrebiteľskom úvere, uzatvorenú účastníkmi konania dňa 22. 10. 2008, ktorou navrhovateľ poskytol odporkyni úver vo výške 6.638,78 eura na prestavbu a rekonštrukciu bytu, niet pochyb, že túto sa odporkyňa zaviazala zaplatiť v 84-och mesačných splátkach po 120,66 eura s prvou splátkou dňa 15. 11. 2008 pri dohodnutej ročnej úrokovej sadzbe 10,89 %, RPMN 14,44 %, celkových nákladoch 3.612,83 eura, poplatku za uzatvorenie zmluvy 116,18 eura a mesačnom poplatku za správu úveru 1,66 eura. Rovnako tak niet pochyb, že navrhovateľ od tejto zmluvy odstúpil písomne dňa 07. 05. 2010, z ktorého dôvodu došlo k zrušeniu zmluvy o úvere a úver sa stal splatným ku dňu 30. 06. 2010, na čo odkazuje i samotný navrhovateľ vo svojom odvolaní. Súd prvého stupňa posudzujúc dôvodnosť návrhu navrhovateľa v tejto časti vykonal potrebné dokazovanie, na základe ktorého náležite ustálil skutkový stav a vec správne právne posúdil. Odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožňuje s odôvodnením jeho rozhodnutia v tejto časti ako vyčerpávajúcim a poskytujúcim odpovede i na námietky odvolateľa vznesené v jeho odvolaní, a preto využijúc postup podľa § 219 ods. 2 OSP sa obmedzuje len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa a na ne v podrobnostiach ďalej poukazuje. Pre úplnosť len opätovne zvyrazňuje, že v danej veci medzi účastníkmi konania nebola uzatvorená žiadna dohoda, týkajúca sa odstúpenia od zmluvy, a preto následkom odstúpenia od predmetnej úverovej zmluvy v zmysle § 48 ods. 2 Občianskeho zákonníka bolo jej zrušenie od začiatku a na to nadväzovali práva a povinnosti účastníkov posudzované podľa Občianskeho zákonníka tak, ako to správne učinil i súd prvého stupňa, pričom zdôvodnenie takéhoto postupu už odvolací súd poskytol v tomto rozhodnutí vyššie.

Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutých častiach ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 OSP potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 OSP tak, že v odvolacom konaní plne úspešnej odporkyni náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, keďže odporkyňa v tomto smere návrh na priznanie náhrady trov konania nepodala.

Toto rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.